

***Evanjeliové antifóny predpôstnej doby ako svedectvo tradícií chorálneho repertoáru stredovekej Európy* [rukopis] : diplomová práca / Bc. Samuel Škoviera ; vedoucí práce: prof. PhDr. David Eben, Ph.D. – Praha, 2022. – 136 s.**

Oponentský posudek

Předkládaná práce se zabývá pozoruhodným repertoárem evangelijních antifon tzv. předpostní doby s cílem vyzorovat rozrůzněnost tradic chorálního repertoáru na území středověké Evropy.

Text je rozdělen do třech základních oddílů. První oddíl se věnuje výkladu liturgické doby předpostí, její podstatou, posláním a rozdíly mezi Východní a Západní církví. Druhý oddíl velmi komplexně představuje metodologii použitou při výzkumu zadaného tématu. Ústřední třetí oddíl sestává z analýzy sledovaného repertoáru jednotlivých nedělí (Septuagesima, Sexagesima, Quinquagesima). Výsledky výzkumu pak jsou přehledně shrnuty v závěru. Hlavní text doplňují přílohy, mezi nimiž nechybí seznam tabulek, zkratek nebo bibliografie pramenů a literatury. Zcela na konci je zásadní část práce, na níž spočívají veškeré závěry uvedené v textu. Jde o pečlivě vypracovanou ediční část, jež je zároveň katalogem probíraného repertoáru.

Diplomant ve svém mimořádně kvalitním výstupu mohl těžit nejenom z výborné znalosti liturgie západní i východní tradice, ale také z obecně-lingvistického školení, které se ukázalo být vynikající průpravou právě pro tento typ muzikologického výzkumu. Gregoriánský chorál ostatně vyrůstá ze slova a s jazykem ho nadto pojí i vydatné používání formulí. Obsah práce, její cíl i metodologie jsou jasně formulovány, výsledky výzkumu a jeho přínosy pro hlubší poznání problému jsou nesporné.

Oponentovi tak nezbyvá než „povozit se“ na jistých formálních rezervách, které jsou však s ohledem na kvalitu a přínos práce zanedbatelné. Na prvním místě je nutno zmínit překlepy. Za všechny upozorním jen na jeden, který se nachází hned v abstraktu (slosoví *konkordančnú databáza obsahujúca* by mělo být patrně *konkordančnú databázu obsahujúcu*), zbylé jsem diplomantovi předal v separátním souboru. Ostatní výtky jsou z pozice čtenáře, na nějž by měl být brán ohled hlavně ve dvou aspektech. Tím prvním je výklad o melodických formulích na s. 56 a 57, který by slušel předsadit přehledovým tabulkám formulí na s. 53-55. Většimu čtenářskému komfortu by prospělo i zařazení notových příkladů tam, kde jsou jednotlivá znění antifon srovnávána. Lze totiž předpokládat, že drtivá většina čtenářů textu bude pracovat s jeho elektronickou verzí, kde „překlikávání“ mezi hlavní částí a přílohami není nepříliš pohodlné.

Popsané problémy jsou však snadno řešitelné v rámci další redakce, již si práce zaslouží před svým publikováním. Není totiž pochyb o tom, že by s jejími přínosy měla být seznámena – nejlépe v anglickém překladu – i širší odborná komunita. Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **výborně**.

Jan Baťa